

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2018/2035**z dnia 18 października 2018 r.****określające szczegóły realizacji obowiązku wyładunku w odniesieniu do niektórych połowów dennych w Morzu Północnym na lata 2019–2021**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/973 z dnia 4 lipca 2018 r. ustanawiające wieloletni plan w odniesieniu do stad dennych w Morzu Północnym oraz połowów eksploatujących te stada, określające szczegóły realizacji obowiązku wyładunku w Morzu Północnym oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 676/2007 i (WE) nr 1342/2008 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 11,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 ⁽²⁾ ma na celu stopniowe wyeliminowanie odrzutów we wszystkich rodzajach połowów w Unii poprzez wprowadzenie obowiązku wyładunku w odniesieniu do połowów gatunków podlegających limitom połowowym.
- (2) W art. 9 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 przewidziano przyjęcie planów wieloletnich zawierających środki ochronne w odniesieniu do połowów niektórych stad na danym obszarze geograficznym.
- (3) Takie plany wieloletnie zawierają szczegóły realizacji obowiązku wyładunku i mogą upoważniać Komisję do dokładniejszego określenia tych szczegółów na podstawie wspólnych rekomendacji opracowanych przez państwa członkowskie.
- (4) W przypadku braku planu wieloletniego art. 15 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 upoważnia Komisję do realizacji obowiązku wyładunku w formie planów w zakresie odrzutów na podstawie wspólnych rekomendacji opracowanych przez państwa członkowskie.
- (5) Belgia, Dania, Francja, Niemcy, Niderlandy, Szwecja i Zjednoczone Królestwo mają bezpośredni interes w zarządzaniu połowami w Morzu Północnym. Po konsultacji z Komitetem Doradczym ds. Morza Północnego te państwa członkowskie przedstawiły Komisji w dniu 31 maja 2017 r. wspólną rekomendację dotyczącą planu w zakresie odrzutów w odniesieniu do niektórych połowów dennych w Morzu Północnym. Na podstawie tej wspólnej rekomendacji rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2018/45 ⁽³⁾ ustanowiono plan w zakresie odrzutów mający zastosowanie do tych połowów w 2018 r.
- (6) W dniu 4 lipca 2018 r. Parlament Europejski i Rada przyjęły rozporządzenie (UE) 2018/973 ustanawiające wieloletni plan w odniesieniu do stad dennych w Morzu Północnym oraz połowów eksploatujących te stada. W art. 11 tego rozporządzenia uprawnia się Komisję do przyjmowania aktów delegowanych określających szczegóły obowiązku wyładunku na podstawie wspólnych rekomendacji opracowanych przez państwa członkowskie.
- (7) Po konsultacji z Komitetem Doradczym ds. Morza Północnego oraz Regionalnym Komitetem Doradczym ds. Zasobów Pelagicznych Belgia, Dania, Francja, Niemcy, Niderlandy, Szwecja i Zjednoczone Królestwo przedstawiły Komisji w dniu 30 maja 2018 r. wspólną rekomendację dotyczącą szczegółów realizacji obowiązku wyładunku w odniesieniu do połowów dennych w Morzu Północnym. W dniu 30 sierpnia 2018 r. we wspólnej rekomendacji wprowadzono zmiany.
- (8) Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/973 Morze Północne obejmuje rejon ICES 2a, 3a oraz podobszar ICES 4.

⁽¹⁾ Dz.U. L 179 z 16.7.2018, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

⁽³⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/45 z dnia 20 października 2017 r. ustanawiające plan w zakresie odrzutów dla niektórych połowów gatunków dennych w Morzu Północnym i w wodach Unii rejonu ICES IIa na rok 2018 (Dz.U. L 7 z 12.1.2018, s. 6).

- (9) Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF) zweryfikował opinie naukowe otrzymane od właściwych podmiotów naukowych⁽¹⁾. W dniu 11 września 2018 r. przedmiotowe środki omówiono na posiedzeniu grupy ekspertów, w którym wzięli udział przedstawiciele 28 państw członkowskich i Komisji oraz Parlamentu Europejskiego w charakterze obserwatora.
- (10) W odniesieniu do niektórych stad, takich jak gładzica, STECF stwierdził, że wskaźniki przeżycia poszczególnych gatunków ryb mogą nie być tak rzetelne jak wskaźniki obliczone w przypadku innych gatunków. Komisja wzięła jednak pod uwagę relatywne skutki tego wyłączenia dla zasobów ogółem w porównaniu ze skutkami dla poszczególnych gatunków, i wyważyła je w świetle konieczności kontynuacji działalności połowowej na potrzeby gromadzenia danych, aby uwzględnić uwagi STECF. W przypadkach, w których względna ilość martwych odrzutów jest stosunkowo niska, Komisja uznaje, że pragmatyczne i ostrożne podejście do zarządzania rybołówstwem polega na przyznaniu tymczasowych wyłączeń, ponieważ ich brak uniemożliwiłby gromadzenie danych, które są niezbędne do właściwego i opartego na faktach zarządzania odrzutami, mając na uwadze pełne wejście w życie obowiązku wyładunku.
- (11) Na podstawie dowodów naukowych, które pozwoliły określić wskaźniki przeżycia odrzutów, w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2018/45 przewidziano wyłączenie z uwagi na przeżywalność w odniesieniu do połowów soli o wielkości poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony (MCRS), dokonanych przy użyciu włoków w rejonie ICES 4c. Dowody te zostały ocenione w poprzednich latach, a STECF stwierdził⁽²⁾, że są one wystarczające. W nowej wspólnej rekomendacji zaproponowano dalsze stosowanie tego wyłączenia. STECF wskazał, że nie przedstawiono żadnych nowych informacji dotyczących położenia obszarów dojrzewania narybku⁽³⁾. Ponieważ obecnie nie można określić obszarów dojrzewania narybku, wyłączenie to można uwzględnić w niniejszym rozporządzeniu, ale państwa członkowskie powinny przedstawić odpowiednie informacje niezwłocznie po ustaleniu takich obszarów.
- (12) Na podstawie dowodów naukowych, które pozwoliły określić wskaźniki przeżycia odrzutów, w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2018/45 wprowadzono wyłączenie z uwagi na przeżywalność, zgodnie z art. 15 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, w przypadku połowów homarca dokonywanych koszami w rejonach ICES 2a i 3a oraz w podobszarze ICES 4. Dowody te zostały ocenione w poprzednich latach, a STECF stwierdził⁽⁴⁾, że są one wystarczające. W nowej wspólnej rekomendacji zaproponowano dalsze stosowanie tego wyłączenia. Zatem, biorąc pod uwagę, że okoliczności nie uległy zmianie, wyłączenie to należy uwzględnić w niniejszym rozporządzeniu.
- (13) W rozporządzeniu delegowanym (UE) 2018/45 wprowadzono wyłączenie z uwagi na przeżywalność w odniesieniu do połowów homarca w podobszarze ICES 4 dokonywanych przy użyciu niektórych narzędzi połowowych, pod warunkiem stosowania w tych połowach kratownicy sieciowej „NetGrid”. Wyłączenie to jest ograniczone do miesięcy zimowych i niektórych jednostek funkcjonalnych ICES. W nowej wspólnej rekomendacji proponuje się dalsze stosowanie tego wyłączenia oraz rozszerzenie go na rejony ICES 2a i 3a. W 2018 r. państwa członkowskie przedstawiły zaktualizowane dowody naukowe, aby wykazać, jakie są wskaźniki przeżycia w przypadku homarca złowionego włokami dennymi o rozmiarze oczek worka włoka wynoszącym 80 mm lub co najmniej 70 mm oraz wyposażonymi w specjalne urządzenia zapewniające selektywność. Dowody te przedstawił STECF, który wyraził zastrzeżenia⁽⁵⁾ co do szacunków przeżywalności dla zachodniego wybrzeża Morza Północnego oraz co do tego, czy szacunki te są reprezentatywne dla całego obszaru. STECF zauważył jednak, że dodatkowe informacje naukowe opierają się na rzetelnych podstawach, a technika zatwierdzania stosowana w kontekście szerszej pojętej floty jest prawidłowa. W tych okolicznościach wyłączenie można stosować do dnia 31 grudnia 2021 r., jednak państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu powinny przekazywać dane dotyczące rybołówstwa przy zachodnim wybrzeżu Morza Północnego.
- (14) Na podstawie dowodów naukowych, które pozwoliły określić wskaźniki przeżycia odrzutów, w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2018/45 ustanowiono wyłączenie z uwagi na przeżywalność w przypadku przyłowów gatunków podlegających limitom połowowym w połowach przy użyciu koszy i żaków. Dowody te zostały ocenione w poprzednich latach, a STECF stwierdził⁽⁶⁾, że dostępne dane wskazują, że śmiertelność odrzucanych ryb będzie prawdopodobnie niska. Faktyczne ilości połowów w tym rodzaju rybołówstwa są jednak bardzo niewielkie. Jako że te połowy nie są znaczące, a okoliczności nie uległy zmianie, wyłączenie to można uwzględnić w niniejszym rozporządzeniu.
- (15) W nowej wspólnej rekomendacji proponuje się wyłączenie z uwagi na przeżywalność dotyczące gładzicy w połowach prowadzonych z użyciem sieci skrzelowych i drygawic w rejonie ICES 3a oraz podobszarze ICES 4. Państwa członkowskie przedstawiły dowody naukowe, aby wykazać, jakie są wskaźniki przeżycia gładzicy w tych połowach. Dowody przekazano STECF, który stwierdził⁽⁷⁾, że stanowią one rzetelne informacje, które świadczą o wysokiej przeżywalności. Wyłączenie to należy zatem uwzględnić w niniejszym rozporządzeniu.

(1) <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf>

(2) <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/1099561/STECF+PLEN+15-02.pdf>

(3) <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf>

(4) <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/1099561/STECF+PLEN+15-02.pdf>

(5) <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf>

(6) <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/1780485/STECF+PLEN+17-02.pdf>

(7) <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf>

- (16) W nowej wspólnej rekomendacji zawarto wyłączenie z uwagi na przeżywalność dotyczące gładzicy w połowach prowadzonych z użyciem niewodów duńskich w rejonie ICES 3a oraz podobszarze ICES 4. Państwa członkowskie przedstawiły dowody naukowe, aby wykazać, jakie są wskaźniki przeżycia gładzicy w tych połowach. Dowody przekazano STECF, który stwierdził⁽¹⁾, że dane z badania dotyczącego przeżycia są wiarygodne, aczkolwiek można by wykorzystać dodatkowe czynniki, by zwiększyć przeżywalność, ponieważ jej spadek jest znaczny, jeżeli czas sortowania gładzicy przekracza 30 minut. Wyłączenie to można zatem uwzględnić w niniejszym rozporządzeniu.
- (17) W nowej wspólnej rekomendacji proponuje się wyłączenie z uwagi na przeżywalność w przypadku połowów i przyłowów gładzicy w połowach płastugokształtnych lub ryb dorszokształtnych przy użyciu włoków w rejonie ICES 3a oraz podobszarze ICES 4 w miesiącach zimowych. Państwa członkowskie przedstawiły opinie naukowe, aby wykazać, jakie są wskaźniki przeżycia gładzicy w tych połowach. Dowody przekazano STECF, który stwierdził⁽²⁾, że wskaźniki przeżycia w badaniu uzupełniającym spadały, gdy czas sortowania przekraczał 60 minut w miesiącach letnich, a zatem niski wskaźnik przeżywalności gładzicy w okresie letnim uzasadnia ograniczenie wyłączenia do miesięcy zimowych. Wyłączenie to należy zatem uwzględnić w niniejszym rozporządzeniu.
- (18) W nowej wspólnej rekomendacji proponuje się wyłączenie z uwagi na przeżywalność w przypadku połowów gładzicy o wielkości poniżej MCRS, dokonywanych przy użyciu włoka rozprzowego w podobszarze ICES 4 i rejonie ICES 2a. Państwa członkowskie przedstawiły dowody naukowe, aby wykazać, jakie są wskaźniki przeżycia w tych połowach. Dowody przekazano STECF, który stwierdził⁽³⁾, że na przeżywalność w tych połowach wpływa wiele czynników i że jest ona bardzo zmienna. STECF stwierdził również, że z uwagi na stosunkowo wysokie wskaźniki odrzutów i stosunkowo niskie wskaźniki przeżycia jest prawdopodobne, że znaczne ilości odrzucanych gładzic nie przeżyją. Uzyskanie takich danych wymaga kontynuowania połowów i w związku z tym Komisja uważa, że wyłączenie należy przyznać, ale państwa członkowskie powinny być zobowiązane do przekazywania odpowiednich danych, które pozwolą STECF na pełną ocenę uzasadnienia i umożliwią Komisji przeprowadzenie przeglądu. W tych okolicznościach wyłączenie można stosować tymczasowo do dnia 31 grudnia 2019 r. Państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu powinny przedłożyć: a) plan działania opracowany w celu zwiększenia przeżywalności, na potrzeby oceny naukowej przez STECF, oraz b) sprawozdania roczne w sprawie postępów i modyfikacji/dostosowań wprowadzonych w programie dotyczącym przeżywalności.
- (19) W przypadku rajowatych złowionych przy użyciu wszystkich narzędzi połowowych w rejonach ICES 2a i 3a oraz w podobszarze ICES 4 nie są dostępne szczegółowe dowody naukowe dotyczące wskaźników przeżycia w odniesieniu do wszystkich segmentów floty oraz kombinacji, które korzystają z wyłączenia. Poza kilkoma wyjątkami wskaźniki przeżycia są jednak zasadniczo rzetelne, ale potrzeba więcej szczegółowych danych. Uzyskanie takich danych wymaga kontynuowania połowów i w związku z tym Komisja uważa, że wyłączenie należy przyznać, ale państwa członkowskie powinny być zobowiązane do przekazywania odpowiednich danych, które pozwolą STECF na pełną ocenę uzasadnienia i umożliwią Komisji przeprowadzenie przeglądu. Do dnia 31 maja każdego roku państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu powinny przedłożyć: a) plan działania opracowany w celu zwiększenia przeżywalności oraz uzupełnienia stwierdzonych przez STECF braków w danych, na potrzeby dorocznej oceny naukowej przez STECF, oraz b) sprawozdania roczne w sprawie postępów i modyfikacji/dostosowań wprowadzonych w programach dotyczących przeżywalności.
- (20) Analizując wskaźniki przeżywalności rajowatych, stwierdzono, że raje dwuplane (*Leucoraja naevus*) mają znacznie niższy wskaźnik przeżycia niż inne gatunki, a dane naukowe na ten temat są ograniczone. Całkowite wykluczenie tego gatunku z wyłączenia uniemożliwiłoby jednak prowadzenie połowów i stałe gromadzenie dokładnych danych. W związku z tym Komisja uważa, że wyłączenie to należy przyznać jedynie na rok oraz że w trybie pilnym należy opracować nowe badania i środki na rzecz poprawy przeżywalności i jak najszybciej przekazać je STECF do oceny do dnia 31 maja 2019 r.
- (21) Rozporządzeniem delegowanym (UE) 2018/45 wprowadzono wyłączenia *de minimis* dotyczące:
- soli złowionej przy pomocy drygawic i sieci skrzelowych w rejonach ICES 2a i 3a oraz w podobszarze ICES 4,
 - soli złowionej przy użyciu niektórych włoków rozprzowych z panelem flamandzkim w podobszarze ICES 4,
 - połączonych połowów soli, płamiaka, witlinka, dorsza atlantyckiego, czarniaka, gładzicy, śledzia, okowiela, argentyń wielkiej i błękitka, dokonywanych z użyciem niektórych włoków dennych w rejonie ICES 3a,

⁽¹⁾ <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf>

⁽²⁾ <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf>

⁽³⁾ <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf>

- połączonych połowów soli, plamiaka, witlinka, dorsza atlantyckiego, czarniaka i morszczuka europejskiego, dokonywanych z użyciem koszy w rejonie ICES 3a,
 - witlinka złowionego przy użyciu niektórych włoków dennych w rejonie ICES 3a,
 - witlinka i dorsza atlantyckiego złowionych przy użyciu włoków dennych w rejonie ICES 4c.
- (22) Państwa członkowskie przedstawiły dowody uzasadniające te wyłączenia *de minimis*. STECF ⁽¹⁾ dokonał przeglądu tych dowodów i stwierdził ⁽²⁾, że dokumenty przedstawione przez państwa członkowskie zawierają uzasadnione argumenty wykazujące, że dalsza poprawa w zakresie selektywności jest trudna do osiągnięcia lub wiąże się z nieproporcjonalnymi kosztami czynności związanych z niezamierzonymi połowami. Biorąc pod uwagę, że okoliczności nie uległy zmianie, należy zatem utrzymać wyłączenia *de minimis* zgodnie z poziomem procentowym i niezbędnymi zmianami zaproponowanymi w nowej wspólnej rekomendacji zgodnie z art. 15 ust. 5 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.
- (23) W nowej wspólnej rekomendacji zaproponowano wyłączenie *de minimis* w odniesieniu do:
- gładzicy złowionej przy użyciu niektórych włoków dennych w podobszarze ICES 4,
 - wszystkich gatunków podlegających limitom połowowym i złowionych przy użyciu włoków rozprzowych w rejonach ICES 4b i 4c,
 - witlinka i dorsza atlantyckiego złowionych przy użyciu włoków dennych w rejonach ICES 4a i 4b,
 - molwy złowionej przy użyciu niektórych włoków dennych o rozmiarze oczek sieci równym co najmniej 120 mm oraz molwy złowionej przy użyciu niektórych włoków dennych o rozmiarze oczek sieci wynoszącym 100–119 mm, w podobszarze ICES 4,
 - witlinka złowionego przy użyciu niektórych włoków rozprzowych w podobszarze ICES 4,
 - ostroboka złowionego przy użyciu włoków dennych (OTB, OTT, PTB, TBB) w podobszarze ICES 4,
 - makreli złowionej przy użyciu włoków dennych (OTB, OTT, PTB, TBB) w podobszarze ICES 4.
- (24) Państwa członkowskie przedstawiły dowody naukowe uzasadniające nowe wyłączenia *de minimis* z uwagi na trudności w zakresie poprawy selektywności i nieproporcjonalne koszty czynności związanych z połowami. Dowody te zostały zweryfikowane przez STECF na sesji plenarnej w dniach 2–6 lipca 2018 r.
- (25) W odniesieniu do wyłączenia dotyczącego witlinka i dorsza atlantyckiego złowionych przy użyciu włoków dennych w rejonach ICES 4a i 4b STECF stwierdził, że brakuje odpowiednich danych z niektórych państw członkowskich. Uzyskanie takich danych wymaga kontynuowania połowów i w związku z tym Komisja uważa, że wyłączenie należy przyznać tymczasowo do dnia 31 grudnia 2019 r., ale państwa członkowskie powinny być zobowiązane do przekazywania odpowiednich danych, które pozwolą STECF na pełną ocenę uzasadnienia i umożliwią Komisji przeprowadzenie przeglądu. Zainteresowane państwa członkowskie powinny przeprowadzić dodatkowe próby i przekazać informacje jak najszybciej do dnia 31 maja 2019 r. w celu oceny przez STECF.
- (26) Na podstawie dowodów przedstawionych przez państwa członkowskie STECF uznał, że należy wprowadzić wyłączenia *de minimis* dla gładzicy złowionej przy użyciu niektórych włoków dennych w podobszarze ICES 4.
- (27) STECF stwierdził, że przedstawiono rzetelne dane uzasadniające wprowadzenie wyłączenia *de minimis* w odniesieniu do połowów garneli przy użyciu włoków rozprzowych w rejonach ICES 4b i 4c.
- (28) Jeśli chodzi o wyłączenie *de minimis* w przypadku molwy złowionej przy użyciu niektórych włoków dennych o rozmiarze oczka sieci wynoszącym 100–119 mm w podobszarze ICES 4, STECF uznał, że trudno dokładnie ocenić wpływ poprawy selektywności na przedmiotowe połowy. STECF stwierdził, że brakuje istotnych danych z niektórych państw członkowskich. STECF przyznał jednak, że narzędzia stosowane w odnośnych połowach są już selektywne i że dodatkowa poprawa selektywności spowoduje, że połowy te staną się nieopłacalne. Uzyskanie takich danych wymaga kontynuowania połowów i w związku z tym Komisja uważa, że wyłączenie należy przyznać tymczasowo do dnia 31 grudnia 2019 r., ale państwa członkowskie powinny być zobowiązane do przekazywania odpowiednich danych, które pozwolą STECF na pełną ocenę uzasadnienia i umożliwią Komisji przeprowadzenie przeglądu. Państwa członkowskie powinny przedłożyć: a) dane wykazujące, że poprawa selektywności danych połowów jest bardzo trudna do osiągnięcia, oraz b) dodatkowe informacje dotyczące połowów lub floty w odniesieniu do flot innych państw członkowskich, które również mogą prowadzić te połowy. Zainteresowane państwa członkowskie powinny przeprowadzić dodatkowe próby i przekazać informacje jak najszybciej do dnia 31 maja 2019 r. w celu oceny przez STECF.

⁽¹⁾ <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/1099561/STECF+PLEN+15-02.pdf>

⁽²⁾ <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf>

- (29) Na podstawie dowodów przedstawionych przez państwa członkowskie i wniosków STECF należy wprowadzić wyłączenie *de minimis* dotyczące molwy złowionej przy użyciu niektórych włoków dennych o rozmiarze oczka sieci równym co najmniej 120 mm w podobszarze ICES 4.
- (30) W swoich wnioskach STECF stwierdził, że przedstawiono szczegółowe informacje w sprawie wyłączenia *de minimis* dotyczącego witlinka złowionego przy użyciu niektórych włoków rozprzowych w podobszarze ICES 4. STECF wskazał jednak na ograniczenia związane z poprawą selektywności w przypadku witlinka i zauważył, że metoda zastosowana do obliczenia *de minimis* może ograniczyć tę selektywność, ponieważ potencjalnie wszystkie niezamierzone połowy witlinka mogą być odrzucane. W tych okolicznościach wyłączenie należy stosować na poziomie obserwowanych odrzutów (2 %), a państwa członkowskie powinny być zobowiązane do przekazywania odpowiednich danych, które pozwolą STECF na pełną ocenę uzasadnienia i umożliwią Komisji przeprowadzenie corocznego przeglądu. Zainteresowane państwa członkowskie powinny przeprowadzić dodatkowe próby i jak najszybciej przekazać STECF informacje do oceny do dnia 31 maja każdego roku.
- (31) Dowody przedstawione przez państwa członkowskie na temat nowych wyłączeń *de minimis* dotyczących ostroboka i makreli złowionych przez statki używające włoków dennych, niewodów i włoków rozprzowych zostały zweryfikowane przez STECF, który stwierdził, że należy przedstawić dodatkowe informacje. Z uwagi na konieczność kontynuowania połowów i gromadzenia danych, które pozwolą na przedstawienie tych informacji, wyłączenia indywidualne dotyczące każdego gatunku powinny być ograniczone do jednego roku, a państwa członkowskie powinny być zobowiązane do przekazywania odpowiednich danych, które pozwolą STECF na pełną ocenę uzasadnienia i umożliwią Komisji przeprowadzenie przeglądu. Zainteresowane państwa członkowskie powinny przeprowadzić dodatkowe próby i przekazać informacje jak najszybciej do dnia 31 maja 2019 r. w celu oceny przez STECF. Wyłączenia te należy zatem stosować tymczasowo do dnia 31 grudnia 2019 r.
- (32) Aby zapewnić wiarygodne szacowanie poziomów odrzutów na potrzeby ustalania całkowitych dopuszczalnych połowów, państwa członkowskie powinny – w przypadkach gdy wyłączenie *de minimis* jest oparte na ekstrapolacji w sytuacji ograniczonej liczby danych i częściowych informacji na temat flot – zapewnić przekazywanie dokładnych i możliwych do sprawdzenia danych dotyczących całej floty objętej tym wyłączeniem *de minimis*.
- (33) Zgodnie z art. 15 ust. 5 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 szczegóły realizacji obowiązku wyładunku mogą obejmować środki techniczne, o których mowa w art. 7 ust. 2 tego rozporządzenia. Aby zwiększyć selektywność narzędzi połowowych i zmniejszyć niezamierzone połowy w cieśninie Skagerrak, należy utrzymać szereg środków technicznych, które zostały uzgodnione między Unią a Norwegią w latach 2011⁽¹⁾ i 2012⁽²⁾, oraz zezwolić na stosowanie urządzenia zapewniającego selektywność SepNep.
- (34) Środki zaproponowane w nowej wspólnej rekomendacji są zgodne z art. 15 ust. 4, art. 15 ust. 5 lit. c) i art. 18 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 oraz z rozporządzeniem (UE) 2018/973, w szczególności z jego art. 11, a zatem mogą zostać objęte niniejszym rozporządzeniem.
- (35) Zgodnie z art. 18 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 Komisja wzięła pod uwagę zarówno ocenę STECF, jak i potrzebę zapewnienia przez państwa członkowskie pełnego wdrożenia obowiązku wyładunku w dniu 1 stycznia 2019 r. W kilku przypadkach wyłączenia wymagają kontynuacji połowów i gromadzenia danych w celu uwzględnienia uwag STECF. W tych przypadkach Komisja uznaje, że pragmatyczne i ostrożne podejście do zarządzania rybołówstwem polega na przyznaniu tymczasowych wyłączeń, ponieważ ich brak uniemożliwiłby gromadzenie danych, które są niezbędne do właściwego i opartego na faktach zarządzania odrzutami, mając na uwadze pełne wejście w życie obowiązku wyładunku.
- (36) Zgodnie z art. 16 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/973 Komisji powierzono, na okres pięciu lat od dnia 5 sierpnia 2018 r., uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych dotyczących obowiązku wyładunku. W trzecim roku stosowania tego rozporządzenia należy zatem dokonać przeglądu wpływu wyłączeń z uwagi na przeżywalność i wyłączeń *de minimis* z obowiązku wyładunku.
- (37) Ponieważ środki określone w niniejszym rozporządzeniu mają bezpośredni wpływ na planowanie okresu połowu dla statków unijnych oraz na powiązaną działalność gospodarczą, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie natychmiast po jego opublikowaniu. Niniejsze rozporządzenie należy stosować od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 31 grudnia 2021 r.,

⁽¹⁾ Protokół konsultacji między Norwegią a Unią Europejską w sprawie regulacji połowów w cieśninach Skagerrak i Kattegat na 2012 r.

⁽²⁾ Protokół konsultacji między Unią Europejską a Norwegią w sprawie środków w zakresie realizacji zakazu odrzutów i środków kontroli w obszarze cieśniny Skagerrak z dnia 4 lipca 2012 r.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Realizacja obowiązku wyładunku

Na wodach Unii Morza Północnego (rejony ICES 2a, 3a i podobszar 4) obowiązek wyładunku, o którym mowa w art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, ma zastosowanie do połowów dennych, które podlegają limitom połowowym zgodnie z niniejszym rozporządzeniem w okresie 2019–2021.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- (1) „panel Seltra” oznacza urządzenie zapewniające selektywność, które:
 - składa się z górnego płatu o rozmiarze oczek sieci co najmniej 270 mm (oczko romboidalne), umieszczonego w czteropanelowym oknie i o krawędzi zamontowanej w porządku: trzy oczka o rozmiarze 90 mm na jedno oczko w rozmiarze 270 mm, lub z górnego płatu o rozmiarze oczek sieci co najmniej 140 mm (oczko kwadratowe),
 - ma długość co najmniej 3 metry,
 - umieszczone jest nie dalej niż 4 metry od sznurówki, oraz
 - odpowiada całej szerokości górnego płata włoka (tj. od krawędzi do obrębu tkaniny sieciowej);
- (2) „kratownica sieciowa »NetGrid«” oznacza urządzenie zapewniające selektywność, składające się z czteropanelowego okna umieszczonego w dwupanelowym włoku wyposażonym w pochyloną tkaninę sieciową o oczkach romboidalnych o rozmiarze oczek sieci co najmniej 200 mm, prowadzącego do otworu wyjściowego w górnej części włoka;
- (3) „panel flamandzki” oznacza ostatnią część tkaniny sieciowej włoka rozprzewowego, której:
 - tył jest bezpośrednio przyczepiony do worka włoka,
 - górne i dolne części są wykonane z tkaniny sieciowej o rozmiarze oczka co najmniej 120 mm, mierzonego między węzłami,
 - długość po rozciągnięciu wynosi co najmniej 3 m;
- (4) „SepNep” oznacza włók rozpornicowy, który:
 - jest zbudowany z sieci o rozmiarze oczek sieci 80 do 99 + \geq 100 mm,
 - jest wyposażony w wiele worków włoka o rozmiarze oczek wynoszącym co najmniej od 80 do 120 mm, przytwierdzonych do jednego przedłużenia, przy czym górny worek włoka zbudowany jest z sieci o rozmiarze oczek co najmniej 120 mm i wyposażony w panel separacyjny o maksymalnym rozmiarze oczek 105 mm, oraz
 - może być ponadto wyposażony w opcjonalną kratownicę selekcyjną o rozstawie prętów wynoszącym co najmniej 17 mm, pod warunkiem że jest ona zbudowana w taki sposób, że umożliwia ucieczkę małym homarcom.

Artykuł 3

Wyłączenia z uwagi na przeżywalność dotyczące homarca

1. Wyłączenie z uwagi na przeżywalność, o którym mowa w art. 15 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, ma zastosowanie do następujących rodzajów połowów homarca w wodach Unii Morza Północnego (podobszary ICES 2a i 3a oraz podobszar 4):

- (a) połowów koszami (FPO ⁽¹⁾);

⁽¹⁾ Kody narzędzi połowowych stosowane w niniejszym rozporządzeniu odnoszą się do kodów w załączniku XI do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 404/2011 z dnia 8 kwietnia 2011 r. ustanawiającego szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa (Dz.U. L 112 z 30.4.2011, s. 1). W przypadku statków, których długość całkowita jest mniejsza niż 10 metrów, kody narzędzi połowowych stosowane w tej tabeli odnoszą się do kodów klasyfikacji narzędzi połowowych FAO.

- (b) połowy przy użyciu włóków dennych (OTB, TBN) wyposażonych w:
- (1) worek o wielkości ponad 80 mm; albo
 - (2) worek o rozmiarze oczek sieci wynoszącym co najmniej 70 mm, wyposażony w kratownicę sortującą według gatunków o rozstawie prętów maksymalnie 35 mm; albo
 - (3) worek o wielkości co najmniej 35 mm, wyposażony w kratownicę sortującą według gatunków o rozstawie prętów maksymalnie 19 mm.
2. Odrzut homarca złowionego w przypadkach, o których mowa w ust. 1, polega na uwalnianiu go w całości, natychmiast i w obszarze, w którym został złowiony.
3. Państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu co roku przedstawiają jak najszybciej do dnia 31 maja dodatkowe informacje naukowe uzasadniające wyłączenie określone w ust. 1 lit. b). Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF) ocenia dostarczone informacje naukowe co roku do dnia 1 sierpnia.

Artykuł 4

Wyłączenie z uwagi na przeżywalność dotyczące soli

1. Wyłączenie z uwagi na przeżywalność, o którym mowa w art. 15 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, ma zastosowanie w wodach Unii rejonu ICES 4c w obrębie sześciu mil morskich od linii brzegu, lecz poza określonymi obszarami dojrzewania narybku, do połowów soli o wielkości poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony, dokonanych przy użyciu włóków rozpornicowych (OTB) o rozmiarze oczek sieci worka włoka wynoszącym 80–99 mm.
2. Wyłączenie, o którym mowa w ust. 1, ma zastosowanie wyłącznie do statków o długości maksymalnej do 10 metrów i o maksymalnej mocy silnika do 221 kW, podczas połowów na wodach o głębokości co najwyżej 30 m oraz przy zaciągach trwających nie dłużej niż półtorej godziny.
3. Odrzut soli złowionej w przypadkach, o których mowa w ust. 1, polega na jej natychmiastowym uwolnieniu.

Artykuł 5

Wyłączenie z uwagi na przeżywalność dotyczące przyłowów gatunków podlegających limitom połowowym w połowach przy użyciu koszy i żaków

1. Wyłączenie z uwagi na przeżywalność, o którym mowa w art. 15 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, ma zastosowanie na wodach Unii rejonu ICES 3a i podobszaru ICES 4 do połowów wszystkich gatunków podlegających limitom połowowym w połowach przy użyciu koszy i żaków (FPO, FYK).
2. Odrzut ryb złowionych w przypadkach, o których mowa w ust. 1, polega na ich natychmiastowym uwolnieniu poniżej powierzchni morza.

Artykuł 6

Wyłączenie z uwagi na przeżywalność dotyczące połowów i przyłowów gładzicy

1. Wyłączenie z uwagi na przeżywalność, o którym mowa w art. 15 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, ma zastosowanie na wodach Unii podobszaru ICES 3a oraz podobszaru 4 do:
 - (a) gładzicy złowionej przy użyciu sieci (GNS, GTR, GTN, GEN);
 - (b) gładzicy złowionej przy użyciu niewodów duńskich;
 - (c) gładzicy złowionej przy użyciu włóków dennych (OTB, PTB) o rozmiarze oczek sieci wynoszącym co najmniej 120 mm w trakcie połowów płastugokształtnych lub ryb dorszokształtnych w miesiącach zimowych (od dnia 1 listopada do dnia 30 kwietnia).
2. Odrzut gładzicy złowionej w przypadkach, o których mowa w ust. 1, polega na jej natychmiastowym uwolnieniu.

Artykuł 7

Wyłączenie z uwagi na przeżywalność dotyczące gładzicy o wielkości poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony

1. Wyłączenie z uwagi na przeżywalność, o którym mowa w art. 15 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, ma zastosowanie na wodach Unii rejonu ICES 2a i podobszaru ICES 4 oraz do połowów gładzicy o wielkości poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony, dokonanych przy użyciu włóków rozprzowych o rozmiarze oczek sieci wynoszącym 80–119 mm (BT2).

2. Wyłączenie, o którym mowa w ust. 1, stosuje się tymczasowo do dnia 31 grudnia 2019 r. Państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu przedstawiają jak najszybciej do dnia 31 maja 2019 r. dodatkowe informacje naukowe uzasadniające to wyłączenie. Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF) ocenia dostarczone informacje naukowe najpóźniej do dnia 1 sierpnia 2019 r.
3. Odrzut gładzicy złowionej w przypadkach, o których mowa w ust. 1, polega na jej natychmiastowym uwolnieniu poniżej powierzchni morza.

Artykuł 8

Wyłączenie z uwagi na przeżywalność dotyczące rajowatych

1. Wyłączenie z uwagi na przeżywalność, o którym mowa w art. 15 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, ma zastosowanie do połowów rajowatych przy użyciu wszystkich narzędzi połowowych w wodach Unii Morza Północnego (rejonu ICES 2a i 3a oraz podobszar 4).
2. Państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu co roku przedstawiają jak najszybciej do dnia 31 maja dodatkowe informacje naukowe uzasadniające wyłączenie określone w ust. 1. Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF) ocenia dostarczone informacje naukowe co roku do dnia 1 sierpnia.
3. Wyłączenie określone w ust. 1 ma zastosowanie do rai dwupłamej do dnia 31 grudnia 2019 r. Państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu przedstawiają jak najszybciej do dnia 31 maja 2019 r. dodatkowe informacje naukowe uzasadniające to wyłączenie. Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF) ocenia dostarczone informacje naukowe najpóźniej do dnia 1 sierpnia 2019 r.
4. Odrzut rajowatych złowionych w przypadkach, o których mowa w ust. 1, polega na ich natychmiastowym uwolnieniu poniżej powierzchni morza.

Artykuł 9

Wyłączenia *de minimis*

Na zasadzie odstępstwa od art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 można odrzucać następujące ilości na podstawie art. 15 ust. 4 lit. c) wymienionego rozporządzenia:

- a) w połowach soli przez statki stosujące drygawice i sieci skrzelowe (GN, GNS, GND, GNC, GTN, GTR, GEN, GNF) w wodach Unii rejonu ICES 2a i 3a oraz podobszaru 4:
ilość soli o wielkości poniżej i powyżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony, która to ilość nie przekracza łącznie 3 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku;
- b) w połowach soli przez statki stosujące włoki rozprzowe (TBB) o rozmiarze oczek sieci 80–119 mm i wyposażone w panel flamandzki, w wodach Unii podobszaru ICES 4:
ilość soli o wielkości poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony, która to ilość nie przekracza łącznie 6 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku w 2019 r. oraz 5 % w pozostałej części okresu;
- c) w połowach homarca przez statki stosujące włoki denne (OTB, TBN) o rozmiarze oczek sieci wynoszącym co najmniej 70 mm, wyposażonych w kratownicę sortującą według gatunków, o rozstawie prętów wynoszącym maksymalnie 35 mm, w wodach Unii rejonu ICES 3a:
łącną ilość soli, plamiaka, witlinka, dorsza atlantyckiego, czarniaka i morszczuka europejskiego o wielkości poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony, która to ilość nie przekracza 4 % całkowitych rocznych połowów homarca, soli, plamiaka, witlinka i krewetki północnej, dorsza atlantyckiego, czarniaka i morszczuka europejskiego;
- d) w połowach krewetki północnej przez statki stosujące włoki denne (OTB) o rozmiarze oczek sieci wynoszącym co najmniej 35 mm, wyposażonych w kratownicę sortującą według gatunków, o rozstawie prętów wynoszącym maksymalnie 19 mm, oraz z niezablokowanym otworem wylotowym dla ryb, w wodach Unii rejonu ICES 3a:
łącną ilość soli, plamiaka, witlinka, dorsza atlantyckiego, gładzicy, czarniaka, śledzia atlantyckiego, okowiela, argentyńki wielkiej i błękitka o wielkości poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony, która to ilość nie przekracza 5 % całkowitych rocznych połowów homarca, soli, plamiaka, witlinka, dorsza atlantyckiego, czarniaka, gładzicy, krewetki północnej, morszczuka europejskiego, okowiela, argentyńki wielkiej, śledzia atlantyckiego i błękitka;
- e) w połowach wielogatunkowych dennych prowadzonych przez statki stosujące włoki denne lub niewody (OTB, OTT, SDN, SSC) o rozmiarze oczek sieci 70–99 mm (TR2), w wodach Unii rejonu ICES 4c:
łącną ilość witlinka i dorsza atlantyckiego o wielkości poniżej minimalnych rozmiarów odniesienia do celów ochrony, która to ilość w 2019 r. nie przekracza 6 % całkowitych rocznych połowów, a w 2020 r. i 2021 r. 5 % tych gatunków o wielkości poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia, które podlegałyby obowiązkowi wyładunku; maksymalna ilość dorsza atlantyckiego, która może zostać odrzucona, jest ograniczona do 2 % tych całkowitych rocznych połowów;

- f) w połowach wielogatunkowych dennych prowadzonych przez statki stosujące włoki denne lub niewody (OTB, OTT, SDN, SSC) o rozmiarze oczek sieci 70–99 mm, w wodach Unii rejonu ICES 4a i 4b:

łącną ilość witlinka i dorsza atlantyckiego o wielkości poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony, która to ilość w 2019 r. nie przekracza 6 % całkowitych rocznych połowów tych gatunków o wielkości poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia, które podlegałyby obowiązkowi wyładunku; maksymalna ilość dorsza atlantyckiego, która może zostać odrzucona, jest ograniczona do 2 % tych całkowitych rocznych połowów;

Wyłączenie *de minimis* określone w niniejszej lit. f) stosuje się tymczasowo do dnia 31 grudnia 2019 r. Państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu przedstawiają jak najszybciej do dnia 31 maja 2019 r. dodatkowe informacje naukowe uzasadniające wyłączenie. Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF) ocenia dostarczone informacje naukowe najpóźniej do dnia 1 sierpnia 2019 r.;

- g) w połowach prowadzonych przez statki stosujące włoki denne (OTB, OTT, TBN) o rozmiarze oczek sieci 90–119 mm, wyposażone w panel Seltra, lub włoki denne (OTB, OTT, TBN) o rozmiarze oczek sieci wynoszącym co najmniej 120 mm, w wodach Unii rejonu ICES 3a:

ilość witlinka o wielkości poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony wynoszącą maksymalnie 2 % całkowitych rocznych połowów homarca, dorsza atlantyckiego, plamiaka, witlinka, czarniaka, soli, gładzicy i morszczuka europejskiego;

- h) w połowach homarca dokonywanych przez statki stosujące włoki denne o rozmiarze oczek sieci 80–99 mm i wyposażone w SepNep, w wodach Unii podobszaru ICES 4:

łącną ilość gładzicy o wielkości poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony, która to ilość nie przekracza 3 % całkowitych rocznych połowów czarniaka, gładzicy, plamiaka, witlinka, dorsza atlantyckiego, krewetki północnej, soli i homarca;

- i) w połowach garneli przez statki używające włoków rozprzowych w wodach Unii rejonów ICES 4b i 4c:

ilość wszystkich gatunków podlegających limitom połowowym, która w 2019 r. i 2020 r. nie przekracza 7 %, a w 2021 r. – 6 % całkowitych rocznych połowów wszystkich gatunków podlegających limitom połowowym;

- j) w połowach dennych prowadzonych przez statki stosujące włoki denne (OTB, OTT, PTB) o rozmiarze oczek sieci 100–119 mm, łowiące molwę w wodach Unii podobszaru ICES 4:

ilość molwy o wielkości poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony, która to ilość nie przekracza 3 % całkowitych rocznych połowów molwy w tym rodzaju połowów;

Wyłączenie *de minimis* określone w niniejszej lit. j) stosuje się tymczasowo do dnia 31 grudnia 2019 r. Państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu przedstawiają do dnia 31 maja 2019 r. dodatkowe informacje naukowe uzasadniające to wyłączenie. Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF) ocenia dostarczone informacje naukowe najpóźniej do dnia 1 sierpnia 2019 r.;

- k) w połowach dennych prowadzonych przez statki stosujące włoki denne (OTB, OTT, PTB) o rozmiarze oczek sieci równym co najmniej 120 mm, łowiące molwę w wodach Unii podobszaru ICES 4:

ilość molwy o wielkości poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony, która to ilość nie przekracza 3 % całkowitych rocznych połowów molwy w tym rodzaju połowów;

- l) w połowach wielogatunkowych dennych prowadzonych przez statki stosujące włoki rozprzowe o rozmiarze oczek sieci 80–119 mm w wodach Unii podobszaru ICES 4:

ilość witlinka o wielkości poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony, która to ilość nie przekracza 2 % całkowitych rocznych połowów gładzicy i soli.

Państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu co roku przedstawiają jak najszybciej do dnia 31 maja dodatkowe informacje naukowe uzasadniające wyłączenie. Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF) ocenia dostarczone informacje naukowe co roku do dnia 1 sierpnia;

- m) w połowach wielogatunkowych dennych przy użyciu włoków dennych (OTB, OTT, PTB, TBB) o rozmiarze oczek sieci 80–99 mm w podobszarze ICES 4:

ilość ostroboka, która w 2019 r. nie przekracza 7 % całkowitych rocznych połowów w tych połowach ostroboka.

Wyłączenie *de minimis* określone w niniejszej lit. m) stosuje się tymczasowo do dnia 31 grudnia 2019 r. Państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu przedstawiają jak najszybciej do dnia 31 maja 2019 r. dodatkowe informacje naukowe uzasadniające wyłączenie. Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF) ocenia dostarczone informacje naukowe najpóźniej do dnia 1 sierpnia 2019 r.;

- n) w połowach wielogatunkowych dennych przy użyciu włóków dennych (OTB, OTT, PTB, TBB) o rozmiarze oczek sieci 80–99 mm w podobszarze ICES 4:

ilość makreli, która w 2019 r. nie przekracza 7 % całkowitych rocznych połowów w tych połowach makreli.

Wyłączenie *de minimis* określone w niniejszej lit. n) stosuje się tymczasowo do dnia 31 grudnia 2019 r. Państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu przedstawiają jak najszybciej do dnia 31 maja 2019 r. dodatkowe informacje naukowe uzasadniające wyłączenie. Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF) ocenia dostarczone informacje naukowe najpóźniej do dnia 1 sierpnia 2019 r.

Artykuł 10

Szczegółowe środki techniczne w cieśninie Skagerrak

1. W cieśninie Skagerrak zabrania się posiadania na statku lub używania jakiegokolwiek włoka, niewodu duńskiego, włoka rozprzowego lub podobnej sieci ciągnionej o rozmiarze oczek mniejszym niż 120 mm.
2. Na zasadzie odstępstwa od przepisów ust. 1 można stosować następujące włoki:
 - a) włoki z workiem włoka o rozmiarze oczek co najmniej 90 mm, pod warunkiem że są one wyposażone w panel Seltra lub kratownicę sortującą, w której rozstaw prętów nie przekracza 35 mm;
 - b) włoki z workiem włoka o rozmiarze oczek co najmniej 70 mm (oczko kwadratowe), pod warunkiem że są one wyposażone w kratownicę sortującą, w której rozstaw prętów nie przekracza 35 mm;
 - c) włoki o minimalnym rozmiarze oczek mniejszym niż 70 mm przy połowach gatunków pelagicznych lub przemysłowych, pod warunkiem że połowy zawierają więcej niż 80 % co najmniej jednego gatunku pelagicznego lub przemysłowego;
 - d) włoki z workiem włoka o rozmiarze oczek co najmniej 35 mm przy połowach krewetki północnej, pod warunkiem że włok jest wyposażony w kratownicę sortującą o maksymalnym rozstawie prętów 19 mm.
3. Podczas połowów krewetki północnej zgodnie z ust. 2 lit. d) można stosować urządzenie do zatrzymywania ryb, jeżeli przyłowy można pokryć odpowiednimi uprawnieniami do połowów i jeżeli urządzenie do zatrzymywania ryb:
 - a) jest skonstruowane tak, że minimalny rozmiar oczek kwadratowych górnego płata wynosi 120 mm;
 - b) ma długość co najmniej 3 metry; oraz
 - c) ma szerokość równą co najmniej szerokości kratownicy sortującej.

Artykuł 11

SepNep

Zgodnie z art. 9 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2018/973 zezwala się na stosowanie sieci SepNep.

Artykuł 12

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 31 grudnia 2021 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 października 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący